

ਭਾਰਤੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਸ. ਨਰੂਲਾ ਜੇ.ਜੇ.

ਮੇਸਰਸ ਗਣੇਸ਼ ਕਾਟਨ ਕੰਪਨੀ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ, ਕੋਟ ਕਪੂਰਾ ਅਤੇ ਹੋਰ- ਉੱਤਰਦਾਤਾ

1964 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 2781

4 ਜਨਵਰੀ 1967 ਈ

ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ ਐਕਟ (1961 ਦਾ XXIII)—ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਅਤੇ 23—
ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟਸ (ਆਮ) ਨਿਯਮ (1962)-ਨਿਯਮ 29 ਆਰਡ 31—
ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ—ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਨਾ— ਕੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ
—“ਲੇਵੀ”—ਦਾ ਅਰਥ—ਬਾਜ਼ਾਰ ਫੀਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕੰਮ ਜਾਂ
ਕਾਰਜ—ਕੀ ਕਿਸੇ ਉਪ-ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ—ਅਜਿਹੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਮੰਡਲ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਦੱਸਿਆ
ਗਿਆ—“ਕੰਮ”— ਦਾ ਅਰਥ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ
ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ
ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਉਸ ਲਈ ਬਣਾਏ
ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਨਾਲ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 23 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ
ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ
ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ
ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਨ ਮੰਡੀਆਂ (ਜਨਰਲ) ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 29 ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿ
ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ, ਮੁੱਲ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਲਗਾਉਣਗੀਆਂ। ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦਰਾਂ,
ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਵਿਧਾਨਿਕ ਹਨ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 23 ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਦੇ
ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਮਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਦਾ ਕੋਈ
ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(1) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ
ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ
ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ,
ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਰਸਮੀ ਮਤਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਵਿੱਚ "ਲੇਵੀ" ਸ਼ਬਦ ਇਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ,
ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਜ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰਿਕਵਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੰਮ ਦਾ
ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਹਿੱਸਾ। ਤਿੰਨੋਂ ਫਰਜ਼ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੇ

ਜਾਣੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਧਾਰਾ 19 ਅਧੀਨ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਕਰਤੱਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਸਿਰਫ ਉਹੀ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਹੀ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਲਈ ਸਬ-ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟਿੰਗ ਦਾ ਕੰਮ ਸੌਂਪਿਆ ਗਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਧਾਰਾ 19 ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਵਫ਼ਦ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਵਿੱਚ "ਕੰਮ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਇਸਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, "ਕੁਝ ਉਦੇਸ਼ਾਂ, ਕਿਸੇ ਕੰਮ, ਕਿਸੇ ਕੰਮ, ਕਿਸੇ ਕਾਰਜ, ਕੀਤੀ ਜਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਲਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ, ਤਜਰਬੇ, ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਆਦਿ ਦੇ ਕੰਮ।" ਅਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ "ਇਮਾਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਚਾਲਨ" ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਇੰਦਰ ਦੇਵ ਦੁਆ ਦੁਆਰਾ 24 ਮਾਰਚ, 1966 ਨੂੰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦੇ ਕਾਰਨ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕੇਸ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਦੀ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੀ ਬੈਠੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 4 ਜਨਵਰੀ 1967 ਨੂੰ ਜਸਟਿਸ ਡੀ ਕੇ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਆਰ ਐਸ ਨਰੂਲਾ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ, ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ 1 ਸਤੰਬਰ, 1963 ਤੋਂ 31 ਮਾਰਚ, 1964 ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਕੋਈ ਫੀਸ ਜਾਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਾ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਜੈਨ, ਡਾਕਟਰ ਏ ਐਸ ਆਨੰਦ, ਵਕੀਲਾਂ ਨਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਸਰਹਦੀ, ਬੀ.ਐਸ. ਢਿੱਲੋਂ, ਬੀ.ਐਸ. ਸ਼ਾਂਤ ਅਤੇ ਐਸ.ਐਸ. ਢੀਂਗਰਾ, ਐਡਵੋਕੇਟਾਂ ਨਾਲ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦਾ ਹੁਕਮ

ਨਰੂਲਾ, ਜੇ.-ਦੁਆ, ਜੇ., ਦੁਆਰਾ 24 ਮਾਰਚ, 1966 ਨੂੰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਨੂੰ ਇਹ ਹਵਾਲਾ, ਪੰਜਾਬ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਅਤੇ 23 ਦੀ ਸਹੀ ਦਾਇਰੇ ਅਤੇ ਸਹੀ ਵਿਆਖਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਅਤੇ ਨਵੀਨਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ

ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ। ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ ਐਕਟ (1961 ਦਾ 23) (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਕਟ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ (ਜਨਰਲ) ਰੂਲਜ਼, 1962 ਦੇ ਨਿਯਮ 29 ਅਤੇ 31 ਨੂੰ ਪੜ੍ਹੋ, (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਆਮ ਨਿਯਮਾਂ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ), ਮੈਸਰਸ ਗਣੇਸ਼ ਕਾਟਨ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। , 16 ਨਵੰਬਰ, 1964 ਦੇ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ, ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕੋਟਕਪੂਰਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਬਠਿੰਡਾ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਭਾਈਵਾਲੀ ਸੰਬੰਧੀ ਚਿੰਤਾ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਫਰਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ 6,000 ਰੁਪਏ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਨਾਲ ਵਧੀਆ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਹਵਾਲੇ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ:-

ਮਈ, 1961 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਐਕਟ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(1) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਰਾਜ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮੰਡੀਕਰਨ ਬੋਰਡ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਅਤੇ ਗਠਨ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੰਦਰਾਂ ਮੈਂਬਰ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਪ੍ਰਾਪਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਅਧੀਨ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਕੰਮ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵਾਂ। ਅਜਿਹਾ ਬੋਰਡ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਗਠਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ "ਬੋਰਡ" ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਦੀ ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3) ਇਹ ਐਕਟ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਇੱਕ ਕਾਰਪੋਰੇਟ ਸੰਸਥਾ ਦਾ ਦਰਜਾ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸ਼ਖਸੀਅਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਥਾਨਕ ਅਥਾਰਟੀ ਦਾ ਸਥਾਈ ਉਤਰਾਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੀ ਮੋਹਰ ਹੈ। ਧਾਰਾ 3 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (9) ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਅਤੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀਆਂ ਬੋਰਡ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਉਪ ਧਾਰਾ (14) ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਖੁਦ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (17) ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ। ਐਕਟ, ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ 'ਤੇ। ਬੋਰਡ, ਬਦਲੇ ਵਿੱਚ, ਉਪਰੋਕਤ ਉਪ ਧਾਰਾ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ, ਸਕੱਤਰ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੌਂਪੇ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 11 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਹਰੇਕ ਸੂਚਿਤ ਬਾਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਲਈ ਇੱਕ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਸੈਕਸ਼ਨ 12 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 13 ਵਿੱਚ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਏ) ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

“13(1) (ਏ) ਇਹ ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਕਰੇ ਅਤੇ, ਜਦੋਂ ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਮਾਰਕੀਟ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਲਈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜਾਂ ਦੀ ਖਰੀਦ, ਵਿਕਰੀ, ਸਟੋਰੇਜ, ਤੋਲ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸਹੂਲਤਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਨੂੰ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਪਬੰਧ ਹੈ, ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ: -

"19. ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੈਂਬਰਾਂ ਜਾਂ ਹੋਰਾਂ ਨੂੰ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਸਾਂਝੀ ਕਮੇਟੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਜਾਂ ਸਬ-ਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਲਈ ਜਾਂ ਇੱਕ ਐਡਹਾਕ ਕਮੇਟੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਰਿਪੋਰਟਿੰਗ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਕਰਤੱਵਾਂ ਸੌਂਪ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਕਮੇਟੀ ਬਣਾਈ ਜਾਵੇ, ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਜਾਣ, ਤਾਂ ਮਤਾ ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੀ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ।"

ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਫੀਸਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:-

"23. ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ, ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਬਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਜਾਂ ਵੇਚੀ ਗਈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ 'ਤੇ ਮੁੱਲ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਫੀਸ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੀ ਦਰ ਹਰ ਇੱਕ ਸੌ ਰੁਪਏ ਲਈ 50 ਪੈਸੇ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ,

ਜੋ ਕਿ ਮੁਹੱਈਆ-

(a) ਕਿਸੇ ਵੀ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦੀ ਜਾਂ ਵੇਚੀ ਗਈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ ਦੀ ਡਿਲੀਵਰੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ; ਅਤੇ

(ਬੀ) ਇੱਕ ਫੀਸ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਲਈ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਹੀ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਡਿਲੀਵਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।"

ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 35 ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਕਮੇਟੀ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਉੱਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਫਰਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਰੰਤਰ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਿਫਾਲਟ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 40 ਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਬੋਰਡ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਧਾਰਾ 42 ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43(1) ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ "ਐਕਟ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ" ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 43 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਾਧਾਰਨਤਾ ਪ੍ਰਤੀ ਪੱਖਪਾਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਅਧੀਨ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ, ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ; "(ii) ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਸੇਵਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਰਤੱਵ" ਅਤੇ "(vii) ਮੰਡੀ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਨ, ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਫੀਸਾਂ ਜੋ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਬਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦਿਆ ਜਾਂ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਉਤਪਾਦ, ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਢੰਗ ਅਤੇ ਆਧਾਰ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੀਆਂ ਫੀਸਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ

ਨਿਯਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਧਾਰਾ 43 ਦੇ ਅਧੀਨ, ਅਧਿਸੂਚਿਤ ਬਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸਬੰਧਤ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ।

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 1962 ਵਿੱਚ ਆਮ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ। ਨਿਯਮ 14 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਸਕੱਤਰ ਇਸ ਦਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਦਫਤਰੀ ਸਥਾਪਨਾ ਇਸ ਅਧੀਨ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਸਦਾ ਨਿਯੰਤਰਣ. ਉਸ ਨਿਯਮ ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (5) ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:-

“(5) ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ, ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਸਕੱਤਰ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੋਵੇਗਾ। ਐਕਟ, ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਅਤੇ ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਵਿੱਚ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸੁਧਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ।

ਨਿਯਮ 29 ਜਿਸ ਨਾਲ ਅਸੀਂ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਹਾਂ, ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਫੀਸ ਵਸੂਲਣ ਅਤੇ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

"29. ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਖਰੀਦ 'ਤੇ ਫੀਸਾਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ:-

(1) ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਇੱਕ ਕਮੇਟੀ, ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਦਰਾਂ 'ਤੇ ਸੂਚਿਤ ਬਾਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਰੀਦੀ ਜਾਂ ਵੇਚੀ ਗਈ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਪਜ 'ਤੇ ਫੀਸ ਵਸੂਲ ਕਰੇਗੀ:

(3) * * * * *

(4) ਫੀਸਾਂ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਅਦਾਇਗੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿਸਨੂੰ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਦਿਨ ਤੋਂ ਚਾਰ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਜਿਹੀ ਅਦਾਇਗੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(4) * * * |

(5) * * ♦ *

(6) * * ♦ ♦ **•

(7) * * * * *

(8) * * * *

ਨਿਯਮ 31 ਲਾਇਸੰਸਦਾ ਡੀਲਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਅਤੇ ਫੀਸਾਂ ਦੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਹਰੇਕ ਲਾਇਸੰਸਦਾ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 31 ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਇਹਨਾਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ:-

“(3) ਕਮੇਟੀ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਫੀਸ ਵਸੂਲ ਕਰੇਗੀ।

(1)।

ਨਿਯਮ 31 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (4) ਅਤੇ (6) ਤੋਂ (9) ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਹਨ: -

“(4) ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਡੀਲਰ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਅਨੁਸਾਰ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਵੀ ਰਿਟਰਨ ਗਲਤ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਸਬੰਧਤ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਫਾਰਮ ਓ ਵਿੱਚ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਪੁੱਛ-ਪੜਤਾਲ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸਮਝਦਾ ਹੈ, ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਡੀਲਰ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇ।

* * * ◆ ◆ ◆ ◆

(6) ਉਪ-ਨਿਯਮ (4) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਮੇਟੀ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਨਿਰੀਖਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਅਤੇ ਸਥਾਨ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇਗੀ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜੇਕਰ ਡੀਲਰ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਿਰੀਖਣ ਡੀਲਰ ਦੇ ਅਹਾਤੇ ਵਿੱਚ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(7) ਕਮੇਟੀ ਆਪਣੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵੱਧ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਉਪ ਨਿਯਮ (5) ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੋ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ।

(8) ਅਜਿਹੇ ਮੈਂਬਰ ਜਾਂ ਮੈਂਬਰ, ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਡੀਲਰਾਂ ਦੇ ਖਾਤੇ ਦੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ, ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਇੱਕ ਰਿਟਰਨ ਤਿਆਰ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਕਰ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਇੱਕ ਫੀਸ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕੇਸ ਹੋਵੇ। ਅਜਿਹੀ ਰਿਟਰਨ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਫੀਸ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਖਾਤਾ ਬੁੱਕ ਭਰੋਮੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਾਂ ਰਿਟਰਨ ਦੀ ਸਹੀ ਤਿਆਰੀ ਜਾਂ ਸੋਧ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਨਹੀਂ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ ਜਾਂ ਜੇਕਰ 'ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਬਣਾਈ ਜਾਂ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਮੇਟੀ ਡੀਲਰ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਜਿਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਪਲਬਧ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਫੀਸ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। (9) ਉਪ-ਨਿਯਮ (8) ਅਧੀਨ ਲਗਾਈ ਗਈ ਫੀਸ ਜਾਂ ਵਾਧੂ ਫੀਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਮੇਟੀ ਫੀਸ ਜਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਗਾਈ ਗਈ ਵਾਧੂ ਫੀਸ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਡਿਫਾਲਟਰ ਜੁਰਮਾਨੇ ਤੋਂ ਵਸੂਲੀ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।

ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨਿਯਮ 31 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (13) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫੀਸ ਦੀ ਰਕਮ ਸਬੰਧਤ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

19 ਜਨਵਰੀ, 1963 ਦੇ ਮਤੇ ਦੁਆਰਾ, (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਆਰ-4), ਬੋਰਡ ਨੇ 8 ਜਨਵਰੀ, 1963 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹੋ ਕੇ 40 ਨਵੇਂ ਪੈਸੇ ਪ੍ਰਤੀ ਸੌ ਰੁਪਏ ਦੀ ਦਰ ਨਾਲ ਖੇਤੀ ਉਪਜ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਲਈ ਮੁੱਲ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਰਕੀਟ

ਫੀਸ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ, ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 29 ਦੁਆਰਾ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ (ਜਿਸ ਦਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ)। ਉਕਤ ਮਤੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ 24 ਜਨਵਰੀ, 1963 ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਰਕੂਲਰ ਪੱਤਰ, (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ ਆਰ-5) ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨਾਂ ਨੂੰ ਉਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ। ਅਤੇ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੂੰ 8 ਜਨਵਰੀ, 1963 ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਸਾਏ ਦਰ 'ਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ।

ਸਤੰਬਰ, 1963 ਵਿੱਚ ਜਾਂ ਲਗਭਗ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਨੇ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਲਾਇਸੈਂਸ 31 ਮਾਰਚ, 1964 ਤੱਕ ਵੈਧ ਰਿਹਾ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਕੱਚੇ ਕਪਾਹ ਦੀ ਖਰੀਦ ਅਤੇ ਗਿੰਨਡ ਕਪਾਹ ਅਤੇ ਕਪਾਹ ਦੇ ਬੀਜਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ। ਸਤੰਬਰ, 1963 ਤੋਂ 31 ਮਾਰਚ, 1964 ਦੇ ਅਰਸੇ ਦੌਰਾਨ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਪਾਹ ਦੀ ਖਰੀਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਨੇ ਐਕਟ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਰਿਟਰਨ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕੀਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ 3,148.63 ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ। ਬੋਰਡ ਦੇ ਮਤੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਵਿੱਚ, ਮਿਤੀ 19 ਜਨਵਰੀ, 1963, ਅਤੇ ਨਿਯਮ 29 ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। 9 ਮਈ, 1964 ਨੂੰ, ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ (ਅਨੈਕਸਚਰ 'ਏ') ਵਿੱਚ ਨਿਯਮ 31 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (4) ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਫਰਮ ਨੇ ਇਸ ਮਿਆਦ ਲਈ ਸਹੀ ਰਿਟਰਨ ਨਹੀਂ ਭਰੀ ਸੀ। ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਨਿਯਮ 31 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਜਾਪਦਾ ਸੀ। ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਨੂੰ 12 ਮਈ, 1964 ਨੂੰ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਖਾਤੇ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਫਰਮ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤਰਜੀਹ ਦੇਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹੋ, ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਬੂਤ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਫਰਮ ਉਹਨਾਂ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਚਾਹ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਨੂੰ ਜਨਰਲ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 31(9) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ 'ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ' ਨੋਟਿਸ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਅੱਗੇ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਮੇਟੀ ਨਿਯਮ 31 ਦੇ ਉਪ ਨਿਯਮ (8) ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਧੀਆ ਨਿਰਣਾਇਕ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗੀ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਮਿਤੀ 16 ਮਈ, 1964, (ਅਨੈਕਚਰ 'ਬੀ'), ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਆਮ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਮਿਤੀ ~ 9 ਮਈ, 1964 ਦੇ ਨੋਟਿਸ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਅੰਤਿਮ ਜਵਾਬ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪੱਤਰ ਮਿਤੀ 29 ਮਈ, 1964 (ਅਨੈਕਚਰ ਆਰ-ਐਲ) ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਨੂੰ ਠੁਕਰਾ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ ਦਿਖਾਉਣ ਤੋਂ ਬਚ ਰਹੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਨੂੰ ਉਸ ਪੱਤਰ ਵਿੱਚ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਹ 2 ਜੂਨ, 1964 ਤੱਕ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ ਦਿਖਾਉਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਨੇ ਐਕਟ (ਅਨੈਕਸਚਰ 'ਸੀ') ਦੀ ਧਾਰਾ 31(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਨੋਟਿਸ ਭੇਜਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ:-

“ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਨ ਐਕਟ, 1961 ਦੀ ਧਾਰਾ 31(1) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖਿਆਂ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: -

7 * * * * *

3. ਸਾਡੀ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਭ ਕੁਝ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਰ ਨਾਥ ਮਿੱਤਲ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਸਾਡੇ ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਰੰਜਿਸ਼ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਵਿਰੁੱਧ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਕਰਕੇ ਬਦਨੀਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਹ ਨੋਟਿਸ ਸਾਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ।

4 * * ♦ * ♦ * * .

5. ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਕੋਟ ਕਪੂਰਾ ਦੀਆਂ ਹੋਰ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਬਾਹਰੋਂ ਵੀ ਕਪਾਹ ਖਰੀਦ ਰਹੇ ਹਨ। ਸਕੱਤਰ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਰ ਨਾਥ ਮਿੱਤਲ ਦੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੇਠ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਗੁਰੇਜ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਹੋਰ ਫੈਕਟਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਕੱਤਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ।

* ♦ * ♦ * * » _

7. ਇਹ ਕਿ ਹਰ ਕੰਮ ਸਾਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਜਾਇਜ਼ ਜਾਂ ਵਾਜਬ ਕਾਰਨ ਦੇ ਸਿਰਫ਼ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ, ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਰ ਨਾਥ ਮਿੱਤਲ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦਾ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਦਾ ਹੱਕ ਜਿੱਤਣ ਲਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਦੇ।"

ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਸੂਚਨਾ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਆਪਣਾ ਨੋਟਿਸ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਨੂੰ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਾਅ ਕਰਨੇ ਪੈਣਗੇ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਨੇ 12 ਜੂਨ, 1964 ਦੇ ਨਿਯਮ 33 (ਅਨੁਬੰਧ 'ਬੀ') ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਉਕਤ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ। ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ "ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਇੱਕ ਸੱਚੀ ਗਲਤੀ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਗਲਤ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ" ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਕਤ ਰਕਮ ਵਾਪਸੀ ਯੋਗ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰਿਫੰਡ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਭੇਜਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ 11 ਜੂਨ 1964 ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਈ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਪੈਰਾ 11) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, "ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨਤੀਜੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਵਾਪਸੀ ਯੋਗ ਸੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਭੁਗਤਾਨ" ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਨਿਯਮ 33 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ 3,148.63 ਪੈਸੇ ਦੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮਿਤੀ 12 ਜੂਨ, 1964 ਨੂੰ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਨਕਾਰ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ ਖੁਦ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਜਵਾਬ, ਮਿਤੀ 19 ਜੂਨ, 1964 (ਅਨੇਕਚਰ 'F'), ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਰਿਫੰਡ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਭੇਜਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਇਹ ਖੁਦ ਚੇਅਰਮੈਨ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ 1 ਜੁਲਾਈ, 1964 ਦੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪੱਤਰ (ਅਨੇਕਚਰ 'ਡੀ') ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਨੂੰ ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 11

ਜੂਨ, 1964 ਨੂੰ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਨਾਲ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰੇ। ਜੇਕਰ ਕਮੇਟੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੀ ਅਤੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੇ 11 ਜੂਨ, 1964 ਨੂੰ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦੁਨਿਆਵੀ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦਿਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਸੰਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲਟ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੰਦਰਵਾੜੇ ਬਾਅਦ ਦੂਜੇ ਦੁਆਰਾ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ। 1 ਜੁਲਾਈ, 1964 ਦੇ ਪੱਤਰ (ਅਨੇਕਚਰ "ਡੀ") ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਨੂੰ 4 ਜੁਲਾਈ, 1964 ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਲੇਖਾ ਆਦਿ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਫਰਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕਰੇਗਾ, ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਫਰਮ ਲੋੜੀਂਦੀ ਮਾਰਕੀਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਚ ਰਹੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਇੱਕ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਇਸ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਦੇ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਨੂੰ ਉਕਤ ਸੰਚਾਰ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ: -

“ਤੁਹਾਨੂੰ ਇਹ ਵੀ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਮਤੇ ਨੰ: 408, ਮਿਤੀ 11 ਜੂਨ, 1964 ਰਾਹੀਂ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਅਰਥਾਤ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਵਧੀਆ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣ ਆਦਿ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸ਼੍ਰੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਦਿੱਤੀਆਂ ਹਨ। ਅਮਰ ਨਾਥ ਮਿੱਤਲ, ਸ਼੍ਰੀ ਮੱਲ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਸੇਠ ਰਾਮ ਦਿਆਲ, ਮੈਂਬਰ, ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਕਰਨਗੇ। ਇਹ ਤੁਹਾਡੇ ਆਪਣੇ ਹਿੱਤ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਕਿਤਾਬਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਵਾ ਕੇ ਉਕਤ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਅੰਤਿਮ ਰੂਪ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ।

ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਨੇ ਮਿਤੀ 3 ਜੁਲਾਈ, 1964 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'ਜੀ') ਦਾ ਜਵਾਬ ਭੇਜਿਆ, ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਹੋਣ ਤੱਕ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇ। ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੀ ਤਰੀਕ 11 ਜੁਲਾਈ 1964 ਤੈਅ ਕੀਤੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ਾਂ 'ਤੇ ਕਿ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸਧਾਰੀ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਮਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਮਾਰਕੀਟ-ਫੀਸ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਐਕਟ, ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਨੂੰ ਆਮ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 18 (1) (f) ਅਤੇ 18 (2) (f) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੇ ਗਏ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 6 (3) ਅਧੀਨ ਲਾਇਸੈਂਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਅਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ ਨੋਟਿਸ ਅਸਪਸ਼ਟ ਅਤੇ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸੀ, ਕਿ ਧਾਰਾ 31 ਦੇ ਅਧੀਨ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਦੋ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਮਿਆਦ, ਜਿਸ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਸੀ, ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧਣ ਦਾ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸੀ। ਅਰੰਭ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਰ ਨਾਥ ਮਿੱਤਲ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਅਰੰਭ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਨੇ 1964 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 1407, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਉਸੇ ਸਾਲ 10 ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ, ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਸਾਰੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ, ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੋਸ਼ਨ ਬੈਚ (ਗਰੋਵਰ ਅਤੇ ਖੰਨਾ, ਜੇ. ਜੇ.) ਨੇ 14 ਜੁਲਾਈ, 1964 ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ 17 ਜੁਲਾਈ 1964 ਨੂੰ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਈ ਅਤੇ

ਫਿਰ 3 ਅਗਸਤ, 1964 ਨੂੰ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਸਲ ਰਿਕਾਰਡ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 3 ਅਗਸਤ, 27 ਅਗਸਤ, ਅਤੇ 24 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਦੇ ਮਤਿਆਂ ਦੀਆਂ ਕਾਪੀਆਂ ਲੈ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵੇਲੇ ਸਾਨੂੰ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਸੁਣਾਏ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਨੇ ਕਾਪੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ੁੱਧਤਾ 'ਤੇ ਸਵਾਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ। ਮਤੇ ਪੰਜਾਬੀ ਵਿੱਚ ਹਨ। ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਸੁਤੰਤਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, ਤਿੰਨਾਂ ਮਤਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਭਾਗਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇਗਾ: -

(ਮਤਾ, ਮਿਤੀ 27 ਅਗਸਤ, 1964 ਤੋਂ)।

"M/s. ਕੋਟ ਕਪੂਰਾ ਦੇ ਰਾਮ ਚੰਦ, ਹਰੀ ਚੰਦ ਅਤੇ ਗਣੇਸ਼ ਕਾਟਨ ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਆਪਣੇ ਖਾਤੇ ਸੇਠ ਰਾਮ ਦਿਆਲ ਜੀ, ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਸਰਮੁੱਖ ਸਿੰਘ ਜੀ, ਸਕੱਤਰ, ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਦਿਖਾਏ ਹਨ। ਪਰ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਖਾਤਿਆਂ ਸਬੰਧੀ ਨੋਟ ਲਏ ਸਨ, ਉਹ ਰੁਪਏ ਦੇ ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 7 ਅਗਸਤ, 1964, ਐਤਵਾਰ ਤੱਕ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੋਹਾਂ ਫਰਮਾਂ ਦਾ ਸਨਮਾਨ।"

(ਮਤਾ, ਮਿਤੀ 27 ਅਗਸਤ, 1964 ਤੋਂ)।

"ਅੱਜ 27 ਅਗਸਤ, 1964 ਨੂੰ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ, ਫਰਮਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਬੰਧੀ ਕਾਗਜ਼ਾਤ ਰੱਖੇ ਗਏ ਸਨ। ਪਰ ਰਿਪੋਰਟ ਅਧੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲੀ ਤਾਰੀਖ ਤੱਕ ਮੈਂਬਰ ਸੇਠ ਰਾਮ ਦਿਆਲ ਜੀ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਪੂਰੀ ਕਰ ਲਵੇ।

(ਮਤਾ, ਮਿਤੀ 24 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਤੋਂ)।

"ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੇ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਹੈ ਕਿ ਸੈਕਟਰੀ, ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ, ਕੋਟ ਕਪੂਰਾ ਨੇ ਮੈਂ. ਗਣੇਸ਼ ਕਾਟਨ ਕੰਪਨੀ, ਕੋਟ ਕਪੂਰਾ, ਤਿੰਨ ਜਾਂ ਚਾਰ ਵਾਰ ਆਪਣਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਬਿਰਤਾਂਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਸ਼੍ਰੀ ਰਾਮ ਦਿਆਲ, ਮੈਂਬਰ, ਅਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਰ ਨਾਥ ਜੀ ਮਿੱਤਲ, ਮੈਂਬਰ, ਸਬ-ਕਮੇਟੀ, ਨੇ ਵੀ ਫਰਮ ਨੂੰ ਕਈ ਵਾਰ ਆਪਣਾ ਖਾਤਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਹੈ। ਫਰਮ ਨੇ ਆਪਣਾ ਪੂਰਾ ਹਿਸਾਬ-ਕਿਤਾਬ ਆਦਿ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਫਰਮ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਫੀਸ ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ 'ਤੇ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਮਤਾ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ 223.92 ਰੁਪਏ ਬਤੌਰ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਖਾਤੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਇਹ ਖਾਤੇ ਦੇ ਗੈਰ-ਉਤਪਾਦ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ। ਫਰਮ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕਈ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਹਨ। ਫਰਮ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕਈ ਬੇਨਿਯਮੀਆਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਇਸ ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਝਗੜਾ ਚੱਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਫਰਮ ਗਣੇਸ਼ ਕਾਟਨ ਕੰਪਨੀ, ਜੋ 3 ਕੋਟ ਕਪੂਰਾ ਤੋਂ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਵਜੋਂ 3,000 ਰੁਪਏ ਬਕਾਇਆ ਹਨ। ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ, ਕੋਟ ਕਪੂਰਾ ਨੂੰ ਭਰੋਸੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਹੈ।—ਵਿਆਪਕ ਮਤਾ ਨੰ: 408, ਮਿਤੀ 11 ਜੂਨ, 1964, ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕੀਟ (ਜਨਰਲ) ਰੂਲਜ਼, 1962 ਦੇ ਨਿਯਮ 31(9) ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। , 3,000 ਰੁਪਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਕਿਉਂਕਿ ਫਰਮ ਦੇ ਖਾਤੇ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹਨ ਅਤੇ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਜਨਰਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਈਵਾਲਾਂ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਫਰਮਾਂ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਇਸੈਂਸ ਵੀ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ

ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਫਰਮ ਨੂੰ ਮੰਡੀ ਦੀ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਫੀਸਾਂ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ। ਇਸ ਫਰਮ ਨੂੰ (ਫੀਸ ਦੀ) ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਫਾਰਮ (P) 'ਤੇ ਇੱਕ ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ, 'P' ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰਕਮ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਸਮਾਨ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਲਈ ਕਦਮ ਚੁੱਕੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ।"

ਉਪਰੋਕਤ-ਦੱਸੇ ਗਏ ਅੰਤਮ ਮਤੇ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ (ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵੇਰਵਿਆਂ ਬਾਰੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਸਿਰਫ ਦੁਆ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਹੀ ਜਾਣੂ ਹੋਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਦੀ ਹੈ), ਡਿਮਾਂਡ ਨੋਟਿਸ, ਮਿਤੀ 16 ਨਵੰਬਰ, 1964, (ਅਨੈਕਸ਼ਨ ' H'), ਸ਼੍ਰੀ ਭੁਪਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਢਿੱਲੋਂ, ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ, ਕੋਟ ਕਪੂਰਾ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ 1 ਸਤੰਬਰ, 1963 ਤੋਂ 31 ਮਾਰਚ, 1964 ਤੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਮਾਰਕੀਟ-ਫੀਸ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾ ਕੀਤੇ ਗਏ 3,148.63 ਪੈਸੇ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਫੀਸ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ 3,000 ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ 3,000 ਰੁਪਏ ਦੇ ਖਾਤੇ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਫਰਮ ਤੋਂ ਬਕਾਇਆ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਉਸ ਸਾਲ 30 ਨਵੰਬਰ ਦੇ ਦਿਨ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ 'ਤੇ ਇਹ ਰਕਮ ਜ਼ਮੀਨੀ ਮਾਲੀਏ ਦੇ ਬਕਾਏ ਵਜੋਂ ਵਸੂਲੀ ਯੋਗ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ, 14 ਦਸੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੋਸ਼ਨ ਬੈਚ (ਗਰੋਵਰ, ਅਤੇ ਦੁਆ, ਜੇ. ਜੇ.) ਦੁਆਰਾ 23 ਦਸੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਖਲ ਕਰਨ ਸਮੇਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ. 1 ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਕੀਲ ਰਾਹੀਂ, ਕੇਸ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਦੇ ਕੇਸ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਰਿਕਾਰਡ ਮੰਗਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰਕਮ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਜਾਂ ਵਿਵਾਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਫਰਮ ਤੋਂ ਜੁਰਮਾਨਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਫਰਮ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਸੂਲ ਕੀਤੀ ਰਕਮ ਵਾਪਸ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਲਈ।

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 5 ਨੇ 23 ਦਸੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਸਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਰ ਨਾਥ ਮਿੱਤਲ ਦੇ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨਾਂ ਅਤੇ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ਾਂ ਦੀ "ਆਰ ਸੀਰੀਜ਼" ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ। 1965 ਦੇ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 858, ਮਿਤੀ 8 ਮਾਰਚ, 1965 ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ (ਪੰਡਿਤ, ਜੇ.), ਦੁਆਰਾ 7 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1965 ਨੂੰ ਮਾਰਕੀਟ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਲਈ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਮੇਟੀ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ ਤੋਂ 31 ਦਸੰਬਰ, 1964 ਦੇ ਸਮੇਂ ਲਈ ਮਿੰਟ ਬੁੱਕ ਸਮੇਤ ਕਮੇਟੀ, ਚੇਅਰਮੈਨ ਦੁਆਰਾ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਸੌਂਪਣ ਵਾਲੇ ਮਤੇ, ਅਤੇ ਅਸਲ ਪੱਤਰ, ਮਿਤੀ 11 ਜੂਨ, 1964, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਨਿੱਜੀ ਸੁਣਵਾਈ ਲਈ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ ਸੰਬੰਧਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਜਦੋਂ 25 ਫਰਵਰੀ, 1966 ਨੂੰ ਦੁਆ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੇਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ, ਤਾਂ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਅਪੀਲ 'ਤੇ ਬਦਲਵੇਂ ਉਪਾਅ ਬਾਰੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸਾਂਭ-ਸੰਭਾਲ ਲਈ ਮੁਢਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਏ ਗਏ ਸਨ', ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਬੋਰਡ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਨੂੰ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਕਤ

ਇਤਰਾਜ਼ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਤੇ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅੰਤਰਾਲ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੇ 18 ਮਾਰਚ, 1966 ਨੂੰ ਇੱਕ ਹੋਰ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ। ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਸਪਲੀਮੈਂਟਰੀ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ: -

“ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕਿਟ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨ ਜਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ, ” ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਇਸ ਲਈ, ਪੰਜਾਬ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਪ੍ਰੋਡਿਊਸ ਮਾਰਕਿਟ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਬਣਾਏ ਗਏ ਆਮ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 29 ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਰਾਜ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਮੰਡੀਕਰਨ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਇਕੱਠੀ ਕਰਨੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਸਟੇਟ ਐਗਰੀਕਲਚਰਲ ਮਾਰਕੀਟਿੰਗ ਬੋਰਡ ਦੁਆਰਾ ਤੈਅ ਕੀਤੀ ਦਰ ਨਾਲ।”

ਦੁਆ, ਜੇ., ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਨੂੰ 22 ਮਾਰਚ, 1966 ਤੱਕ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਪਹਿਲੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਪੂਰਕ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਹੋਰ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ 24 ਮਾਰਚ, 1966 ਨੂੰ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਮੁੜ ਸੁਣਵਾਈ ਹੋਈ, ਤਾਂ ਦੁਆ, ਜੇ. ਨੇ ਇਹ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ ਉਚਿਤ ਸਮਝਿਆ ਕਿ, ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਨਿਸ਼ਚਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਵੱਡੇ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਹੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਮੌਜੂਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ੀ ਸਮੇਂ, ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਜੈਨ, ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਿੱਤੀਆਂ:-

(1) ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਅਧੀਨ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮਤੇ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ। ਅਣਪਛਾਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ, ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਮਾਰਕੀਟ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਖਰੀਦੇ ਜਾਂ ਵੇਚੇ ਗਏ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ 'ਤੇ ਫੀਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। '

(2) ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ ਜਾਂ ਮਾਰਕੀਟ-ਫੀਸ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਮੇਟੀ ਕਿਸੇ ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ।

(3) ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸ਼੍ਰੀ ਅਮਰ ਨਾਥ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਿਆਸੀ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸ਼੍ਰੀ ਮੱਲ ਸਿੰਘ, ਜੋ ਕਿ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਤਿੰਨ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਮੈਂਬਰ ਸਨ, ਦੀ ਬਦਨੀਤੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ; ਅਤੇ

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ਪੂਰਨ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਢੁਕਵੀਂ ਸੁਣਵਾਈ ਜਾਂ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ

ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਚਲਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ।

ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਪਹਿਲੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵ 'ਤੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਦਲੀਲ ਸੀ ਕਿ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਇਕੱਲੇ ਹੀ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਥੋਪਣ ਲਈ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਨਿਯਤ ਹੈ ਜੋ ਸਿਰਫ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਆਪਣਾ ਇੱਕ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਕੇ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਜਿੰਨੀ ਵੀ ਆਕਰਸ਼ਕ ਲੱਗ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਵਿੱਚ "ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ" ਸ਼ਬਦ ਨਾ ਹੁੰਦੇ ਤਾਂ ਸ਼ਾਇਦ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਜੈਨ ਦੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਦਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਾ ਹੁੰਦਾ। ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਸੂਲੀ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ, ਉਸ ਲਈ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਧੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਨਾਲ, ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 23 ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਜੋ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੇ ਨਿਯਮ 29 ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਹੈ, ਕਿ ਰਾਜ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ, ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਦਰ 'ਤੇ ਮਾਰਕੀਟ-ਫੀਸ ਲਗਾਉਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਨਿਯਮ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਸਰਕਾਰ ਵਿਧਾਨਿਕ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 23 ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਮੰਨੀ ਜਾਂਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਕਲਪਨਾ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਹੋਰ ਮਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਲੋੜ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (vii) ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸਾਂ ਬਾਰੇ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਉਤਪਾਦਾਂ, ਖਰੀਦੇ ਜਾਂ ਵੇਚੇ ਜਾਣ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। - ਸੂਚਿਤ ਬਾਜ਼ਾਰ ਖੇਤਰ, ਨਾਲ ਹੀ ਢੰਗ ਅਤੇ ਆਧਾਰ, ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਅਤੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ। ਜੇਕਰ ਨਿਯਮ 29 ਵੈਧ ਹੈ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਹੈ, ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕੋਈ ਹੋਰ ਕਾਰਵਾਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (1) (ਏ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਸੰਬੰਧਤ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇਗੀ। ਇਸ ਲਈ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਰਸਮੀ ਮਤਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਨਰਲ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 14 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (5) ਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਸਕੱਤਰ ਐਕਟ, ਨਿਯਮਾਂ ਅਤੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਹੈ, ਬੋਰਡ ਦੀਆਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ। ਇਸ ਲਈ, ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਖੁਦ, ਨਿਯਮ 29 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ, ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕੀਟ-ਫੀਸ ਲਗਾਉਣ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਾਰਜ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਮਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੀਆਂ ਰਕਮਾਂ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਲਈ। ਸ੍ਰੀ ਜੈਨ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਪਾਬੰਦ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਭੰਗ ਵੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੋਵੇਗੀ। ਉਹ ਨਿਯਮ, ਲੇਵੀ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਲੈਣ ਲਈ ਜੋ ਇਕੱਲੀ ਕਮੇਟੀ ਧਾਰਾ

23 ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਉਹੀ ਦਲੀਲ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਵਿੱਚ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਡਿਊਟੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਇਹ ਹੱਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤਰਕ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਕਿ ਇਹ ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਜੇਕਰ ਕਮੇਟੀ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਵਿਵਾਦ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਇਹ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਫਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹੇਗਾ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਦਿਲਚਸਪੀ ਰੱਖਣ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਨਿਭਾਉਣ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁਕਮ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਜੈਨ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਜੋ ਮੈਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਵਿੱਚ ਵਰਤੇ ਗਏ "ਲੇਵੀ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਸਵਾਲ ਵਿੱਚ ਜਾਣਾ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ। ਫਰਮ ਐਲ. ਹਜ਼ਾਰੀ ਮੱਲ, ਕੁਠਿਆਲਾ ਬਨਾਮ ਇਨਕਮ-ਟੈਕਸ ਅਫਸਰ, ਸਪੈਸ਼ਲ ਸਰਕਲ, ਅੰਬਾਲਾ ਛਾਉਣੀ, ਅਤੇ ਹੋਰ (1) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ (ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ. ਜੇ., ਅਤੇ ਬਿਸ਼ਨ ਨਰਾਇਣ, ਜੇ.) ਕਿ "ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ" ਦਾ ਮਤਲਬ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣਾ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਲਗਾਉਣਾ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸਲਈ, ਸ਼ਬਦ "ਲੇਵੀ" ਥੋਪਣ ਲਈ ਜਾਂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਉਗਰਾਹੀ ਲਈ ਜਾਂ ਦੋਵਾਂ ਲਈ ਜਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਲਈ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਲਈ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 31(8), ਜੋ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ "ਨਿਯਮ 31 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਅਧੀਨ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਿਟਰਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਧਾਰਾ 23 ਦੇ ਅਧੀਨ ਭੁਗਤਾਨ ਯੋਗ ਫੀਸ ਲਗਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ", ਸ਼ਬਦ "ਲੇਵੀ" ਹੈ। ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਰਿਕਵਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਧਾਰਾ 23 ਵਿੱਚ ਵੀ "ਲੇਵੀ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਉਸੇ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਜੈਨ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਅਧਾਰ ਹੀ ਅਲੋਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 23 ਵਿੱਚ "ਲੇਵੀ" ਸ਼ਬਦ ਇਸ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦਾ ਵਿਧਾਨਕ ਕਾਰਜ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਰਤੱਵਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਰਿਕਵਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੰਮ ਦੇ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਤਿੰਨੋਂ ਫਰਜ਼ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਏ ਜਾਣੇ ਹਨ ਅਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਹਨ। ਜੇਕਰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਹੋਰ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵਿਕਲਪ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ 'ਤੇ ਸ਼੍ਰੀ ਜੈਨ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੀ ਦੂਜੀ ਸਤਰ, ਪਹਿਲੇ ਨੁਕਤੇ ਨਾਲ ਡਿੱਗਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ, ਮਾਰਕੀਟ-ਫੀਸ ਦੀਆਂ ਦਰਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ 29 ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਵੇਲੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਂ ਤਾਂ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਖੁਦ। ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਇਹ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਕੋਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 43 (2) (ii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਏ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਰਤੱਵਾਂ ਅਤੇ ਵਰਤੀਆਂ ਜਾਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਦੀ ਸਪਸ਼ਟ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਇਹ ਰਾਜ ਲਈ ਖੁੱਲੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਨਿਭਾਈ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਵੀ ਡਿਊਟੀ ਬੋਰਡ ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ 'ਤੇ ਲਗਾਉਣੀ ਹੈ। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਧਾਰਾ 43 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੀ ਧਾਰਾ (vii) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਹੋਰ

ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਾਰਕੀਟ-ਫੀਸ ਦੀਆਂ ਵੱਧ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਰਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨੀਆਂ ਪੈਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਨਾਮਜ਼ਦ ਕਿਸੇ ਅਥਾਰਟੀ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸਬੰਧਤ ਦਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਗਲਤ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਰਾਜ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਰੋਜ਼ਾਨਾ ਬਾਜ਼ਾਰ ਦੇ ਰੁਝਾਨਾਂ ਨਾਲ ਵਧੇਰੇ ਜਾਣੂ ਹੋਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਹਤਰ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸਾਂ ਦੀਆਂ ਵਾਜਬ ਦਰਾਂ, ਜੋ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਈਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਦੇ ਦੂਜੇ ਵਿਵਾਦ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 23 ਨਿਯਮਾਂ 29 ਅਤੇ 31 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਮਾਰਕੀਟ ਫੀਸ ਦੀ ਰਕਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸਵਾਲ ਇਹ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਇਹ ਕੰਮ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਵਾਲੀ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 2 ਤੋਂ 4, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਅਧੀਨ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਦੇ ਅੰਦਰ। ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਪਹਿਲੂ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਤਾ ਨੰਬਰ 408, ਮਿਤੀ 11 ਜੂਨ, 1964 ਦੁਆਰਾ, ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੰਬਰ 2 ਤੋਂ 4 ਨੂੰ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਸੌਂਪਿਆ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਜੈਨ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਵਫ਼ਦ ਮਾਰਕੀਟ-ਫੀਸ ਵਸੂਲਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਕੇਵਲ ਜਨਰਲ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 31 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (7) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹੱਦ ਤੱਕ ਹੀ ਅਨੁਮਤੀ ਹੈ, ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਡੀਲਰ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ। 5) ਉਸ ਨਿਯਮ ਦਾ। ਮੈਨੂੰ ਅਫ਼ਸੋਸ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਨਿਯਮ 31 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (7) ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਹੀ ਵਿਧਾਨਿਕ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਆਗਿਆ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਨਿਯਮ 31 ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (7) ਵੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਦੁਆਰਾ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਫ਼ਦ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ ਵੈਧ ਹੈ। ਸਵਾਲ ਫਿਰ ਇਸ 'ਤੇ ਉਬਲਦਾ ਹੈ. ਕੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਮਾਰਕੀਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਆਪਣਾ ਕੰਮ ਜਾਂ ਕਾਰਜ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ? ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ, ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਹੈ. ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਜੈਨ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਦਾ ਅੰਤਮ ਹਿੱਸਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਗਿਆ ਹੈ "ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਕਰਤੱਵਾਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਢੁਕਵਾਂ ਸਮਝਦਾ ਹੈ" ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਉਪ-ਕਮੇਟੀਆਂ ਦਾ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਵਫ਼ਦ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਵੱਡਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਕਾਰਨ ਜਿਸ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਵਾਕ ਦੇ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ "ਅਜਿਹਾ" ਸ਼ਬਦ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਹੈ। "ਅਜਿਹਾ" ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਸਿਰਫ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਇਸਦੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੇਵਲ ਉਹ ਕਮੇਟੀਆਂ ਜਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦਾ ਸਮੂਹ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 19 ਅਧੀਨ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਕਰਤੱਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਕੰਮ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਜਾਂ ਰਿਪੋਰਟਿੰਗ ਦੇ ਕੰਮ ਲਈ ਸਬਮਾਰਕੀਟ ਯਾਰਡ ਦਾ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ, ਸਪੁਰਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ.. ਧਾਰਾ 19 ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵੀ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੈਂ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਜੈਨ ਦੀ ਅਗਲੀ ਬੇਨਤੀ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੇ "ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ" ਸ਼ਬਦ ਇਕੱਲੇ ਉਸਾਰੀ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 19 ਵਿੱਚ "ਕੰਮ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ

ਨੋਕਰੀ, ਕੰਮ, ਆਦਿ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.ਡੀ. ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਜੈਨ ਨੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਕਬੂਲਿਆ ਅਤੇ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਨਾ ਤਾਂ ਐਕਟ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਤਹਿਤ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਉਸਾਰੀ ਕਾਰਜ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਈ ਗੁੰਜਾਇਸ਼ ਹੈ। ਇਸ ਦਾਖਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਸਾਰੀ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਸੰਚਾਲਨ ਇੱਕ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ, ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜੋ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, "ਕੰਮ" ਸ਼ਬਦ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਵਿੱਚ ਇਸਦੇ ਸਾਧਾਰਨ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਰਥਾਤ, "ਕਿਸੇ ਉਦੇਸ਼, ਕਿਸੇ ਕੰਮ, ਕਿਸੇ ਕੰਮ, ਕਿਸੇ ਕੰਮ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਲਈ ਜਤਨ ਦੀ ਵਰਤੋਂ" ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ। ਬਣਾਇਆ, ਕੰਮ ਜਾਂ ਅਨੁਭਵ, ਰੁਜ਼ਗਾਰ, ਆਦਿ।" ਅਤੇ ਨਾ ਸਿਰਫ "ਇਮਾਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸੰਚਾਲਨ" ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ। ਫਿਰ ਸ੍ਰੀ ਜੈਨ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (5) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਜੋ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਜਾਂ ਕਰਤੱਵਾਂ ਸਬ-ਕਮੇਟੀਆਂ ਜਾਂ ਸਾਂਝੀਆਂ ਕਮੇਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣ ਲਈ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਐਡਹਾਕ ਕਮੇਟੀਆਂ। ਧਾਰਾ 44 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (v) ਧਾਰਾ 19 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਫ਼ਦ ਨੂੰ ਵੀ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜਵਾਬਦੇਹ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਨਹੀਂ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ। ਭਾਵੇਂ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣਾ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਉਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 19 ਅਧੀਨ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪੇ ਗਏ ਵਫ਼ਦ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਧਾਰਾ 19 ਦੁਆਰਾ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਡੈਲੀਗੇਸ਼ਨ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਸੀਮਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ) ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਧਾਨਕ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਕਾਰਜ ਸੌਂਪਣ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। ਇੱਕ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਮਾਰਕੀਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨਾ। ਇਸ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਜੈਨ ਦਾ ਦੂਜਾ ਵਿਵਾਦ ਵੀ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਨਾਥ ਮਿੱਤਲ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਕੇਸ ਦੇ ਦੋ ਪਹਿਲੂਆਂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 10 ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਸੁਣਵਾਈ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੰ: 2 ਅਤੇ 3 ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਰੰਜਿਸ਼ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਕਤ ਤੱਥ ਦੇ ਜਾਣੂ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਹੀ ਦੋ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਉਪ-ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਮੇਟੀ ਫਰਮ ਦੇ ਖਾਤਿਆਂ ਦੀ ਪੜਤਾਲ ਕਰੇਗੀ। 2 ਜੂਨ, 1964 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'ਸੀ') ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਦੇ ਪੱਤਰ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਪੁੱਛਗਿੱਛਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ "ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਸ੍ਰੀ ਅਮਰ ਨਾਥ ਮਿੱਤਲ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਰੰਜਿਸ਼ ਸੀ" ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਸ੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਦੇ ਨਾਲ ਮਿਲੀਭੁਗਤ ਨਾਲ ਬਦਲਾ ਲੈ ਰਹੇ ਸਨ। ਸਕੱਤਰ ਬਦਨੀਤੀ ਨਾਲ. ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਕਿ ਸੰਚਾਰ ਦੀ ਰਸੀਦ, ਮਿਤੀ 2 ਜੂਨ, 1964 (ਅੰਗ੍ਰੇਜ਼ੀ 'ਸੀ') ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ- ਫਰਮ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ

ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਦੇ ਨਾਲ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਸਬੰਧ ਸਨ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਮ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਭੰਬਲਭੂਸਾ ਦਿਖਾਈ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸੇ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਦੇ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਬਿਆਨਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਇਨਕਾਰ ਦਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਹ ਸੱਚਮੁੱਚ ਕੁਝ ਮੰਦਭਾਗਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਫਰਮ ਨੇ ਕਦੇ ਵੀ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਤੇ 3 ਨਾਲ ਤਣਾਅਪੂਰਨ ਸਬੰਧ ਸਨ। ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕੁਝ ਗਲਤਫਹਿਮੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਾਪਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਸੀ। ਮਿਤੀ 2 ਜੂਨ, 1964, ਸਬ-ਕਮੇਟੀ 'ਤੇ ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਪਹਿਲਾਂ। ਇਹ ਤੱਥ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਬਦਨਾਮ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਦਬਾਇਆ ਗਿਆ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਹੋਰ ਪਹਿਲੂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਦੋ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਦੇ ਇੱਕ ਭਾਈਵਾਲ ਮਦਨ ਗੋਪਾਲ ਨੇ ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਵਾਲੇ ਸੀਮਿੰਟ ਸਟਾਕ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਮਰ ਨਾਥ ਮਿੱਤਲ ਵਿਰੁੱਧ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮਦਨ ਗੋਪਾਲ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਅਜੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 5 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰੀ ਪੈਰੇ ਵਿੱਚ, ਅਮਰ ਨਾਥ ਮਿੱਤਲ ਵਿਰੁੱਧ ਮਦਨ ਗੋਪਾਲ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਬਾਰੇ ਕੁਝ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 4 ਵਿੱਚ, ਸ਼੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਹੈ ਕਿ ਮਦਨ ਗੋਪਾਲ ਨੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਕਤ ਦਰਖਾਸਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਕਤ ਦਰਖਾਸਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਦੋ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ੀ 'ਤੇ, ਅਸੀਂ ਸ਼੍ਰੀ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਜੈਨ ਨੂੰ ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਕੀ ਦੂਜੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ (1964 ਦਾ C.W. 1407) ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਉਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸਾਨੂੰ ਨਾਂਹ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਮੈਂ ਪਿਛਲੇ ਕੇਸ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਮੰਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 15 (j) ਵਿੱਚ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ:- "ਇਹ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਗਲਤ ਹੈ ਅਤੇ ਅਮਰ ਨਾਥ ਮਿੱਤਲ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।"

ਇਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਸੀ ਜਿਸ 'ਤੇ 9 ਮਈ, 1964 ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਨੂੰ ਪਿਛਲੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮਾੜੇ ਹੋਣ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਜੁਲਾਈ ਨੂੰ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਗਠਨ ਤੋਂ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਪਹਿਲਾਂ, ਘੱਟੋ-ਘੱਟ 2 ਜੂਨ, 1964 ਨੂੰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਅਮਰ ਨਾਥ ਮਿੱਤਲ ਨਾਲ ਨਿੱਜੀ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਸਨ। 1, ਉਸ ਸਾਲ ਵਿੱਚ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਲਗਾਤਾਰ ਉਸ ਦੁਸ਼ਮਣੀ 'ਤੇ ਵਾਰ ਕਰਦੇ ਰਹੇ ਹਨ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਦੇ ਭਾਈਵਾਲ ਮਦਨ ਗੋਪਾਲ ਵਿਚਕਾਰ ਟਾਇਰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਕੋਟ ਕਪੂਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੇ ਦਫਤਰ ਲਈ ਕਥਿਤ ਚੋਣ ਮੁਕਾਬਲੇ ਨਾਲ

ਸਬੰਧਤ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 10 ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਇੱਕ ਪਾਸੇ, ਅਮਰ ਨਾਥ ਮਿੱਤਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2, ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ। ਇਸ ਇਲਜ਼ਾਮ ਦੇ ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਨੇ ਆਪਣੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦੇਣਾ ਗਲਤ ਹੈ ਕਿ ਮਦਨ ਗੋਪਾਲ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਕੋਟ ਕਪੂਰਾ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ ਕਦੇ ਵੀ ਸ਼੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਦਾ ਵਿਰੋਧੀ ਉਮੀਦਵਾਰ ਸੀ। ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਦਨ ਗੋਪਾਲ ਨੇ ਖੁਦ ਮਿੱਤਲ ਨੂੰ ਉਸ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਚੁਣੇ ਗਏ ਮਿੱਤਲ ਦੀ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਹੋਰਨਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵੋਟ ਪਾਈ ਸੀ। ਪੁਨਰ-ਜਵਾਬ ਵਜੋਂ ਕੋਈ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ; ਉਕਤ ਦੋਸ਼ ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਅਮਰ ਨਾਥ ਮਿੱਤਲ ਨੂੰ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਕਾਰਜ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਵਿਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ ਭਾਵੇਂ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਗਲਤ ਸੀ, ਪਰ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਇਹ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਦਨਾਮੀ ਦਾ ਸਬੂਤ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਦੂਜੇ ਮੈਂਬਰ ਮੱਲ ਸਿੰਘ 'ਤੇ ਸਿਰਫ਼ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਮਰ ਨਾਥ ਮਿੱਤਲ ਦਾ ਸਿਆਸੀ ਸਹਿਯੋਗੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਵੱਲੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੱਲ ਸਿੰਘ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਹਲਫਨਾਮਾ ਦਾਇਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਕਬਾਲ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਤੀਜੇ ਮੈਂਬਰ ਸੇਠ ਰਾਮ ਦਿਆਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4 ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਹਿਣ ਲਈ ਕੁਝ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਬਹੁ-ਗਿਣਤੀ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕੋਈ ਬਦਨਾਮੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਰਬਸੰਮਤੀ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਫਰਮ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਬਾਏ ਗਏ ਆਖਰੀ ਵਿਵਾਦ ਤੱਕ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਉਸੇ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਤਾਕਤ ਮਿਲਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਮਾਰਕਿਟ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਅਮਰ ਨਾਥ ਮਿੱਤਲ ਨੂੰ 1 ਜੁਲਾਈ 1964 ਨੂੰ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨਾ ਬਹੁਤ ਹੀ ਅਣਉਚਿਤ ਸਮਝਦਾ ਹਾਂ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਨੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨਾ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਮੰਨਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਨੁਸਾਰ ਸ. ਇਹ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਅਮਰ ਨਾਥ ਮਿੱਤਲ ਦੇ ਕਹਿਣ 'ਤੇ ਅਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਕਥਿਤ ਨਿੱਜੀ ਰੰਜਿਸ਼ ਕਾਰਨ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਲਜ਼ਾਮ ਭਾਵੇਂ ਕਿੰਨਾ ਵੀ ਗਲਤ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਪਰ ਕਮੇਟੀ ਲਈ ਅਮਰ ਨਾਥ ਮਿੱਤਲ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਹੀ ਉਚਿਤ ਹੁੰਦਾ! ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਅਤੇ ਲੋੜ ਪੈਣ 'ਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣ ਦੇ ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਕਾਰਜ ਸੌਂਪੇ। ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਮਦਨ ਗੋਪਾਲ ਵੱਲੋਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਅਮਰ ਨਾਥ ਮਿੱਤਲ ਵਿਰੁੱਧ 1962 ਜਾਂ ਲਗਭਗ 1962 ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਉੱਤੇ ਗੰਭੀਰ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨੂੰ 'ਓਏ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 2' ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।, ਸ਼੍ਰੀ ਮਿੱਤਲ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦਾ ਸੁਝਾਅ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਦੂਸਰਾ ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਜੁਰਮਾਨੇ ਦੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਨਿਆਇਕ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ। 24 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਦੇ ਮਤੇ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ, ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਨੇ ਕੋਈ ਖਾਤਾ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਮਰ ਨਾਥ ਮਿੱਤਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2, ਅਤੇ ਸਕੱਤਰ ਇਸੇ ਲਈ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੋਸ਼ 3 ਅਗਸਤ ਅਤੇ 27 ਅਗਸਤ ਦੇ ਮਤਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਿੱਧੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਲਟ ਹੈ; 1964, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਸੇਠ ਰਾਮ ਦਿਆਲ, ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 4, ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਸਰਮੁਖ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਖਾਤੇ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਕਤ ਦੋਵੇਂ

ਵਿਅਕਤੀ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਤਿਆਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਕਾਰਵਾਈ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਖਾਤਿਆਂ ਦੇ ਕਥਿਤ ਗੈਰ-ਉਤਪਾਦਨ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼, ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਅਰਧ-ਨਿਆਇਕ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਨੂੰ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਸਖਤੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਆਂਇਕ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ਼ ਨਿਆਂ ਹੀ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ, ਸਗੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਚਲਾਈ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕੁਦਰਤੀ ਨਿਆਂ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਅਤੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਹੋਵੇ। ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਅਸੂਲਾਂ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪ੍ਰਤੀਕੂਲ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿ ਸਕਦੇ ਹਨ।

ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਮਾਰਕੀਟ-ਫੀਸ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਰਕਮ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਰ 24 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਤੇ ਅਤੇ ਮਿਤੀ 16 ਨਵੰਬਰ, 1964 ਦੇ ਆਦੇਸ਼, ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 3,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਵਾਧੂ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਫਰਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ 3,000 ਰੁਪਏ ਦਾ ਹੋਰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਲਗਾਉਣਾ, ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਉਪਰੋਕਤ ਹੱਦ ਤੱਕ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ।

ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਅੰਸ਼ਕ ਸਫਲਤਾ ਨੂੰ ਦੇਖਦਿਆਂ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਨੁਕਤਿਆਂ 'ਤੇ ਧਿਰਾਂ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਝੱਲਣ ਤੋਂ ਰਹਿ ਜਾਂਦੀਆਂ ਹਨ।

ਡੀ.ਕੇ. ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

Jatinder Singh, Translator

ਡਿਸਕਲੇਮਰ (ਬੇਦਾਅਵਾ):—ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ । ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਕ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।